

નમાજની સુનતો

નમાજની સુનતો એ પ્રસ્થાપિત આચારો છે, જેને રસૂલુલ્હાહ ﷺ એ પોતાની નમાજોમાં આચર્યા છે. આ સુનતો પર અમલ કરવાથી સવાબ (પુણ્ય) મળે છે. તે આ પ્રમાણે છે :

- (૧) બંને હાથને ઉઠાવવા (રફાન-યદૈન) : નમાજ પઢનાર બંને હાથ એ રીતે ઉઠાવે કે બંને હથેળીઓ ખુલ્લી હોય, અર્થાત્ મુહી બંધ ન હોય. હથેળીઓનો અંદરનો ભાગ કિંબા તરફ હોય, હથેળીઓ ખભાના બરાબર ઉઠે અને આંગળીઓ કાનોના બરાબર સુધી પહોંચી જાય. આ રીતે હાથોને ઉઠાવવું નીચે દર્શાવેલ અવસરોએ ‘મુસ્તહબ’ (ઈચ્છનીય) છે :

તકબીરે તહરીમા વખતે, રુક્કામાં જતી વખતે, રુક્કામાંથી ઉઠો ત્યારે અને બેથી વધારે રકા'તવાળી નમાજોમાં ત્રીજી રકા'ત શરૂ કરતાં, કિયામ કરતી વખતે.

- (૨) જમણા હાથને ડાબા હાથ પર મૂકવો : રસૂલુલ્હાહ ﷺ પોતાનો જમણો હાથ ડાબા હાથ પર મૂકતા હતા અને બંનેને છાતી પર બાંધતા હતા. (અબૂ દાઉદ)
- (૩) નમાજમાં તકબીરે તહરીમા પછીની દુઆ પઢવી : રસૂલુલ્હાહ ﷺ સૂરઃ ફાતિહા શરૂ કરતાં પહેલા તકબીરે તહરીમા પછી દુઆ પઢતા હતા, જેમ કે આ દુઆ :

اللَّهُمَّ بَاعْدَ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَائِي كَمَا بَعَدَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا
يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبِيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ الْمَاءِ وَالثَّلَجِ وَالْبَرَدِ.

અર્થાત્, હે અલ્હાહ ! મારા અને મારા ગુનાઓની વચ્ચે અંતર પેદા કરી દે, જેમ કે તેં પૂર્વ અને પશ્ચિમની વચ્ચે અંતર પેદા કરી દીધું છે. હે અલ્હાહ ! મને મારા ગુનાઓથી પવિત્ર કરી દે, જે રીતે સફેદ કપડાંમાંથી મેલ સાફ કરવામાં આવે છે. હે અલ્હાહ ! મારા ગુનાઓને પાણીથી, બરફથી અને ઝાકળથી ધોઈ નાખ. (મુતાફિક અલયહિ)

- (૪) ઈસ્તિહાઝા (અઊજુ બિલ્હાહ પઢવું) : અલ્હાહ ત્રાયાલાનો આદેશ છે :

﴿فَإِذَا قَرِئَتِ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ مِنَ السَّيِّطِينِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿٩٨﴾ النَّحْل:

અનુવાદ : ‘‘પછી જ્યારે તમે કુર્ઝાન પઢવા લાગો, તો તિરસ્કૃત શૈતાનથી અલ્હાહનું શરણ માંગી લેવાનું રાખો.’’ (સૂર: નહલ, આ.૮૮)

રસૂલુલ્હાહ ﷺ જ્યારે કુર્અન પઠવાનું શરૂ કરતા તો આ પઢતા :

«أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزَهٖ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ» (ابن حبان)

અર્થાત્, હે અલ્હાહ ! હું તિરસ્કૃત શૈતાનથી તારું શરણ માંગું છું, તેની ઉશ્કેરણીઓથી, તેની ફૂંકથી.
(ઇથે હબાન)

- (૫) **આમીન :** સૂરા: ફાતિહાની સમાનિ પછી ‘આમીન’ કહેવું સુન્તત છે. જો ‘જહરી’ નમાઝ છે (અર્થાત્ નમાઝમાં મોટેથી તિલાવત કરવામાં આવે છે), તો અવાજ કાઢીને અને જો ‘સિર્રી’ હોય (અર્થાત્ ધીમેથી તિલાવત કરવામાં આવે છે), તો ધીમેથી. રસૂલુલ્હાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે ઈમામ કહી ચૂકે તો ઈમામની પાછળ નમાઝ પઢનારાઓ ‘આમીન’ કહે, કેમ કે જેની ‘આમીન’ ફરિશતાઓની ‘આમીન’થી મળી જાય છે તેના અગાઉના ગુનાઓ માફ કરી દેવામાં આવે છે. (મુતાફિક અલયહિ)
- (૬) **કિરાત :** સૂરા: ફાતિહા પછી નમાઝ પઢનાર ચાહે ઈમામ હોય કે એકલો નમાઝ પછી રહ્યો હોય, તો પહેલી બે રકા’તોમાં કુર્અનનો થોડોક ભાગ પઠવો જોઈએ. આના વિશે રસૂલુલ્હાહ ﷺ ની રીત એ હતી કે આપ નમાઝ પઢનારાઓની સ્થિતિનું ધ્યાન રાખતા હતા, જેમ કે જો કોઈ રડી રહ્યું હોય તો આપ ﷺ કિરાત ટૂંકી કરી નાખતા. એ જ રીતે દરેક નમાઝની પહેલી રકા’ત પ્રમાણમાં લાંબી કરી દેતા, જેથી વધારેમાં વધારે લોકો નમાઝમાં સામેલ થઈ શકે. ‘જહરી’ નમાજો – ફજ, જુમ્રા, મગરીબ અને ઈશાની પહેલી બે રકા’તો અને બંને ઈદોની નમાજો – આમાં ઈમામ ઊંચા અવાજથી કુર્અન પઢે, આમાં મુક્તદીઓએ માત્ર સાંભળવું જોઈએ, અર્થાત્ મુક્તદી કુર્અન નહીં પઢે, માત્ર સાંભળશે, કેમ કે રસૂલુલ્હાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું કે જેનો કોઈ ઈમામ હોય તો ઈમામની કિરાત તેની કિરાત ગણવામાં આવશે. (ઇથે માજા) અલબત્ત, મતભેદોને ધ્યાનમાં લેતાં સૂરા: ફાતિહા દરેક રકા’તમાં દરેક વ્યક્તિએ પઠવી જોઈએ.
- (૭) **તબદિલી વખતની તકબીરો :** નમાઝ જ્યારે એક રૂક્ન (સ્થિતિ, ઘટક)થી બીજા રૂક્ન તરફ તબદીલ થાય તે વખતે ‘અલ્હાહ અકબર’ કહેવું સુન્તત છે, જેમ કે ક્રિયામ પછી રૂક્નાં જતાં કે રૂક્નાં સિજાડમાં જતાં વગેરે. અલબત્ત, રૂક્નાં ઉઠી વખતે ‘અલ્હાહ અકબર’ના બદલે ‘سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ’ કહેવામાં આવશે. તે વખતે જો મુક્તદી છે તો તે ‘رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ’ કહેશે.
- (૮) **રૂક્નાં મુદ્રા અને દુઆ :** રસૂલુલ્હાહ ﷺ જ્યારે રૂક્નાં કરતા, તો પીઠ એ રીતે બિધાવી (સીધી કરી) દેતા કે જો પાણી નાખવામાં આવે તો અટકી જાય. આપ પોતાની હથેળીઓ પોતાના ઘૂંઠણો પર મૂકતા અને આંગળીઓ છુટી-છુટી રહેતી અને કોણીઓ પડખાથી અલગ રહેતી. રૂક્નાં આપ ﷺ

سُبُّوح، قُدُّوس، رَبُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوح (بُحْرَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) (مُسْلِم) અને ક્યારેક આ કહેતા : سَمْعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ (મુસ્લિમ, અભૂ દાઉદ, નસાઈ)

- (૬) રુક્કાથી ઉભા થવા અંગો આપ એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે ઈમામ કહે તો મુક્તાઈ કહે તો મુક્તાઈ એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે ઈમામ કહે, કેમ કે જેનું કહેવું ફરિશતાના કહેવા સાથે મળી જાય તેના અગાઉના ગુનાઓ માફ કરી દેવામાં આવશે. (મુતાફિક અલયહિ) આપ રَبِّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ (بُحْرَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) પછી આ શબ્દો પણ વધારી દેતા : مَلَءَ السَّمَوَاتِ، وَمَلَءَ الْأَرْضَ، وَمَلَءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَئٍ بَعْدَ، أَهُلُّ النَّثَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ دَا الجَدُّ (مسلم)

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! હે અમારા પાલનહાર ! તારા જ માટે પ્રશંસા છે આકાશોમાં, ધરતીમાં, દરેક એ વસ્તુમાં જેને તું તેના પછી ઈશ્ચ. હે સ્તુતિ અને મહાનતાના માલિક ! આ જ વસ્તુ છે, જેનું કહેવું બંદા પર સૌથી વધારે હક્ક છે કે અમારામાંથી દરેક તારો બંદો છે, અને જે વસ્તુથી તું રોકે તેને આપવાવાળું કોઈ નથી અને જેને તું આપે તેને રોકવાવાળું કોઈ નથી, અને કોઈ મોટાઈવાળાને તેની મોટાઈ તારા પાસે કામ આપી શકતી નથી. (મુસ્લિમ)

- (૧૦) સિજદાની મુદ્રા : નમાઝ પઠનાર સિજદામાં જાય તો પહેલા ઘૂંટણ મૂકે, પછી હાથ મૂકે. સિજદો સાત અંગો પર કરે. બંને હથેળીઓ, બંને ઘૂંટણ, બંને પગ અને ચહેરો. સિજદામાં નમાઝ પઠનાર હાથોને બિધાવવાને બદલે જમીનથી ઉઠાવી રાખે અને તેને પડખાથી અલગ રાખે કે બગલની સફેદી દેખાય. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું કે સિજદામાં સંતુલનનું ધ્યાન રાખો. કૂતરો જે રીતે પોતાના બંને આગળના પગ બિધાવી દે છે એ રીતે પોતાના હાથોને જમીન પર ન બિધાવો. (મુતાફિક અલયહિ) સ્વીઓની મુદ્રા સિજદામાં પુરુષોની મુદ્રાથી અલગ હોય છે. સ્વી પોતાના હાથોને પડખાથી અડાવીને સિજદો કરે અને આખા શરીરને સમેટીને અને સંકોચીને સિજદો કરે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ સિજદામાં પછી સَبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى પઠાતી હતા.

- (૧૧) બંને સિજદાઓ દરમ્યાન બેસવું : રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે સિજદામાંથી માયું ઉઠાવતા, તો રીતસર જમીન પર એ રીતે બેસતા કે ડાબો પગ આપના નીચે રહેતો અને જમણો પગ (પંજો) ઉભો કરી લેતા, જેની આંગળીઓ કિબ્લા તરફ રહેતી અને કહેતા રિ ! રિ ! રિ ! રિ ! અર્થાત્ હે મારા રબ ! મારી મફન્નિરત ફરમાવ, હે મારા રબ ! મારી મફન્નિરત ફરમાવ. (ઇબને માજા)

- (૧૨) જલ્સાએ ઈસ્તિરાહત (વિશ્રાંતિ માટે થોભવું) : આ થોડી વાર માટે બેસવું બીજી કે ચોથી રકા'ત માટે ઉભા થતાં પહેલા હોય છે.

- (૧૩) પ્રથમ કાઈદહ : આ ત્રણ રકા'ત અને ચાર રકા'તવાળી નમાજોમાં બીજી રકા'ત પછી બેસવાને કહે છે. આમાં નમાજ પછનાર 'તશહુફુદ' (અતિહિયાત) પછે છે. આમાં જમણા હાથની મુઢી બંધ કરીને શહાદતની આંગળીથી, શહાદતના કલેમાઓ અદા કરતી વખતે ઈશારો કરે છે.
- (૧૪) દરુદ પદ્ધતિ : છેલ્લા કાઈદહમાં 'તશહુફુદ' પછી આ કલેમાઓ પદ્ધવામાં આવે છે :

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَلٰ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَىٰ أَلٰ إِبْرَاهِيمٍ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَلٰ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ أَلٰ إِبْرَاهِيمٍ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! દરુદ મોકલ મુહભદ પર અને તેમના વંશજો પર, જેમ કે તેં દરુદ મોકલ્યા ઈશ્રાહીમ અને ઈશ્રાહીમના વંશજો પર અને બરકત અવતરિત કર મુહભદ પર અને તેમના વંશજો પર, જેમ કે તેં બરકત અવતરિત કરી ઈશ્રાહીમ અને ઈશ્રાહીમના વંશજો પર. તમામ સૂષ્ટિઓમાં નિઃસંદેહ તું જ પ્રશંસિત અને મહિમાવાન છે.

પછી દુઅા કરવામાં આવે છે, જેમ કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે તમે દરુદ પઢી લો, તો ચાર વસ્તુઓથી અલ્લાહનું શરણ માંગો. આપ ﷺ આ રીતે દુઅા કરતાં :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْفَقْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! હું તારું શરણ માંગું દ્વારા જહશમના અજાબ (યાતના)થી, કબરના અજાબથી, જીવન અને મૃત્યુની અજમાયશોથી અને મસીહ દજ્જાલની અજમાયશી. (મુસ્લિમ)

છેલ્લા કાઈદહમાં નમાજ પછનારની બેસવાની રીત એ છે કે જમીન પર બેસે અને ડાબા પગને જમણા પગના નીચેથી કાઢીને અને જમણા પગને ઉભો રાખે. આ રીતે બેસવાને 'તવરૂક' કહે છે.

નમાજ પછીના અજકાર અને દુઅાઓ :

રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે નમાજ પઢી રહેતા તો આ દુઅા પદ્ધતા :

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا
مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْقُضُ ذَا الْجَدُّ مِنْكَ الْجُدُّ»

અર્થાત્, અલ્લાહ સિવાય કોઈ મા'બૂદ (ઉપાસ્ય) નથી, તે એક અને એકલો છે, તેનો કોઈ ભાગીદાર નથી, તેના જ માટે બાદશાહી છે અને તેના જ માટે પ્રશંસા છે, અને તે દરેક વસ્તુ પર સામર્થ્ય ધરાવે છે. હે અલ્લાહ ! તું જે વસ્તુ પ્રદાન કરે તેને કોઈ રોકવાવાળું નથી, અને જેને તું રોકી લે તેને કોઈ આપવાવાળું નથી, અને કોઈ

સમૃદ્ધ-સંપત્ત વ્યક્તિને તેની હેસિયત કોઈ ફાયદો પહોંચાડી શકતી નથી અને તારાથી બચાવી શકતી નથી.
(મુતાફિક અલયહિ) પછી ત્રણ વાર ‘ઇસ્તગફાર’ પઠતા. (મુસ્લિમ) પછી કહેતા :

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكَتْ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ»

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! તું જ સલામતીવાળો અને સલામતી પ્રદાન કરવાવાળો છે. હે મહાનતા અને ઉચ્ચતાના માલિક ! તું પવિત્ર અને ગુટિરહિત છે. (મુસ્લિમ)

રસૂલુલ્હાહ ﷺ એ હજારત માઝ બિન જબલ رض ને આ દુઆ પઢવાની શિખામણ આપી :

«اللَّهُمَّ أَعْنَا عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحْسِنِ عِبَادَتِكَ»

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! અમને તૌફિક (સદ્ગ્રેરણા) પ્રદાન કર કે અમે તારો લિક (સ્મરણ) કરીએ, તારો શુક (કૃતજ્ઞતા) અદા કરીએ અને ઉત્તમ રીતે તારી ઈભાદત કરીએ. (અબૂ દાઉદ, તિરમિઝી, ઈબને હબાન)

આપ رض નમાઝ પછી સૂરા: ઈલાસ અને મુઅવવજતૈન (સૂરા: ફલક અને સૂરા: નાસ) પણ પઠતા હતા.
(મુતાફિક અલયહિ) એ જ રીતે આપ رض ‘આયતુલ કુર્સી’ પઠતા હતા અને ફરમાવતા હતા કે જો કોઈ ફર્જ નમાજો પછી ‘આયતુલ કુર્સી’ પછે તો મૃત્યુ પછી જન્મતમાં જવાથી કોઈ વસ્તુ રોકી શકતી નથી. (નસાઈ) આપ رض એ ફરમાવ્યું કે દરેક નમાઝ પછી જે વ્યક્તિ તું વાર સુખ્ખાનલ્હાહ, તું વાર અલહ્મુલિલ્હાહ અને તું વાર અલ્લાહ અકબર કહે, અને બધું મળીને ૮૮ વાર થાય છે, ૧૦૦ ની સંખ્યા પૂરી કરવા માટે આ કહે :
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : (અલ્લાહ સિવાય કોઈ મા'બૂદ) (ઉપાસ્ય)
નથી, તે એક અને એકલો છે, તેનો કોઈ ભાગીદાર નથી, તેના જ માટે બાદશાહી છે અને તેના જ માટે પ્રશંસા છે, અને તે દરેક વસ્તુ પર સામર્થ્ય ધરાવે છે.) તો તેના ગુનાઓ, ચાહે સમુદ્રના ફીશ બરાબર હોય, માફ કરી દેવામાં આવશે. (મુસ્લિમ) આપ رض ફજ અને મગરીબની નમાજમાં સલામ ફેરવ્યા પછી એ જ સ્થિતિમાં બેસેલા રહેતા અને આ પઠતા. (તિરમિઝી) અને આ પણ પઠતા :
لَا إِلَهَ إِلَّى أَسْتَلُكَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ أَجْرِنِي مِنَ النَّارِ : (હે અલ્લાહ ! હું તારાથી જન્મત માગું છું. હે અલ્લાહ ! મને આગના અજાબથી બચાવ.) આ કલેમાઓ ૭ વાર પઠતા. (અહમદ)

